

1899-09-07

AFSENDER

Elisabeth Giersing

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Elisabeth Giersing
Frode Giersing
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 21 nr. 39

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Giersing ønsker Wilhelmine Skovgaard tillykke med fødselsdagen.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 39

7. September 1899

Kæreste lille Sam!

Saa fejrer Du atter Din Fødselsdagsfest! Min Tanke ved ikke hvor Du er at finde, men varm og kærlig sender jeg Dig min Lykønskning – Gud give Dig et lyst Aar med Helbred, og Fred i Hjertet. Gid de stakkels Øjne ikke maa være for daarlige! Jeg var glad for den Hilsen jeg fik fra Dig gennem Joachim, især over at jeg fik at høre, at Du var ganske flink, min lille Sam.

-2-

Jeg havde haabet at faa Dig at se dette Efteraar – men min paatænkte lille Tur bliver der nok intet af. Min kære Frode har været syg og sengeliggende i 8 Dage, af et ondartet Kolerinetilfælde – og endnu kommer han foreløbig ikke op – han vil efter dette blive saa svag, at jeg ikke kan tage fra ham – og altsaa maa opgive min Septembertur. Jeg havde glædet mig til den Forfriskning – jeg har kun været lidt ude i denne Sommer – men den Slags Skuffelser bærer

-3-

jeg dog nu med stor Sindsro, maa blot min kære Mand komme sig lidt snart; ogsaa paa mig har hans sygdom taget – den har givet megen Natteuro – her er meget af den Slags heri Byen. Frode var jo 6 Uger i England, i London og Oxford og har haft meget Udbytte af den Tur, men Legemet har jo alligevel ikke rigtig hvilet. Børnene ere ellers flinke – og gode Børn ere de – jeg tænker mig at Du har meget stor Glæde af, at se Din Broders Børnebørn voxe

-4-

op rundt omkring Dig! Det lader jo ikke til at vi [faa] Agnete og Flokken herover! Helt opgivet er det dog ikke! Gid Du selv kunde komme herover og se Joachims Billeder, det vilde nok glæde Dig min egen lille Sam! Ak! Vi faa vist snart Efteraar iaar – Bladene gulnes og begynde af falde – jeg synes altid det er saa knugende vemodigt at se – og Vinteren bringer saa ofte Alvor med sig. Gud give Du da maa have det godt den lange Vinter kæreste lille Tante Mine – Frode hilser og ønsker Til Lykke.

-1-

|Vil Du hilse Dine Kære derovre fra mig. Selv tage Du et varmt Kys fra
Din egen gamle Lis|

66. 6. 1. Din søn gamle der.
varm dig fra
for mig. Det var Du at
Ne Du hørte om den
Kæreste lille Sam!

Saa fejrer Du atter din
Fødselsdags fest! min Tanke vil
ikke hvor Du er at finde, men
lige varm og Kærlig sender jeg Dig
min Lykønskning - Gud give Dig
et lyst Aar med Helehed, og Fred
i Hjertet. Tid de stakkels Gjæstgætte
maa være for daarlige! Jeg var
glad for den Hilsen jeg fik fra
Dig gennem Joachim, især over
at jeg fik at høre, at Du var ganske
flink, min lille Sam.

Jeg havde haardt at faa Dig jeg dag nu med stor Sindssed,
at se dette Eftersat - men min maa blot min Kære Hand
paatænkte lille Tint bliver der komme sig lidt snart, ogsaa paa
nok intet af. Men Kære Frode mig har hans Lygdom taget den
har været syg og sengeliggende i har givet megen Natterid - her
8 Dage, af et ondartet Kolesinet, en meget af den Slags heni Men
fælde - og endnu kommer han fra, Snede var jo 6 Uger i England,
ligger ikke op - han vil efter i London og Oxford og har haft
dette blive saa svag - at jeg ikke meget Udlygte af den Tint, men
kan tage fra ham - og ogsaa Legemet har i altsammen ikke sig
maa opgive min Septembertid, lig hvilet. Bommen en ellers
Jeg havde givet mig til den flinke og gode Børn exelde
forfælskning - jeg har kun været jeg tanker mig at Du har
lidt tide i denne Sommer - men meget stor Glæde af, at se
den Slags Skuffelse været Den Snaders Børnslidelse vorte

op rundt omkring Dig! det
lader jo ikke til at vi ^{faa} glemte
og Flokken herover! heet opgiul
er det dog vel ikke! Tid Du selv
kunde komme herover og se
Joackims Billeder, det vilde nok
glæde Dig min egen lille Sam!
Sk! vi faa vist snart Efteraars
iaar - Bladene gulfar og begynde
at falde - jeg synes altid det er saa
knægende vemodigt at se - og Vinteren
bringer saa ofte Moor med sig.
Jod give Du da saa have det godt
den lange Vinter Kæreste lille Tante
Hine - Snede helles og ønsker til Lykke